

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie lit. a) lub b), czy sąd krajowy jest zobowiązany do nadania pierwszeństwa wykładni prawa zgodnej z celem dyrektywy 2016/801, tak aby osiągnąć rozwiązanie zgodne z celem, do którego dąży ta dyrektywa, poprzez wyrażenie zgody na rozpatrzenie w trybie wyjątkowo pilnym wniosku o zawieszenie wykonania decyzji, o której mowa w art. 20 tej dyrektywy, nawet jeśli prace przygotowawcze dotyczące ustawy mogłyby wskazywać, że nie taki był zamiar ustawodawcy?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy środek odwoławczy, o którym mowa w art. 34 ust. 5 dyrektywy 2016/801, w celu zapewnienia zgodności z art. 47 karty zobowiązuje państwa członkowskie do zagwarantowania, aby w pewnych okolicznościach sąd mógł nakazać organowi wydanie wizy?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (Dz.U. 2016, L 132, s. 21).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) w dniu 10 września 2019 r. – X/État belge

(Sprawa C-672/19)

(2019/C 372/27)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil du Contentieux des Étrangers

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: État belge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stwierdzenie zawarte w art. 34 ust. 5 dyrektywy 2016/801 (¹), że przewidziany w tym artykule środek odwoławczy jest określany „zgodnie z prawem krajowym”, należy interpretować w ten sposób, że jedynie do ustawodawcy krajowego należy ustanowienie zasad korzystania z tego środka odwoławczego, przy czym sąd krajowy nie jest zobowiązany do sprawdzenia, czy zasady te są zgodne z prawem do skutecznego środka prawnego w rozumieniu art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 2)
 - a) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy dla skuteczności w rozumieniu art. 47 karty środka odwoławczego przewidzianego w art. 34 ust. 5 dyrektywy 2016/801 konieczne jest, aby umożliwiał on we wszystkich przypadkach dostęp do nadzwyczajnego postępowania odwoławczego, prowadzonego w sytuacjach wyjątkowo pilnych, jeżeli zainteresowana osoba wykaże, że dochowała należytej staranności i że zachowanie terminów niezbędnych do przeprowadzenia postępowania zwykłego mogłoby utrudnić odbycie rozpatrywanych studiów?
 - b) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy takiej samej odpowiedzi przeczącej należy udzielić w sytuacji, gdy brak rozstrzygnięcia w skróconym terminie mogłoby spowodować nieodwracalną utratę roku studiów przez zainteresowaną osobę?

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie lit. a) lub b), czy sąd krajowy jest zobowiązany do nadania pierwszeństwa wykładni prawa zgodnej z celem dyrektywy 2016/801, tak aby osiągnąć rozwiązanie zgodne z celem, do którego dąży ta dyrektywa, poprzez wyrażenie zgody na rozpatrzenie w trybie wyjątkowo pilnym wniosku o zawieszenie wykonania decyzji, o której mowa w art. 20 tej dyrektywy, nawet jeśli prace przygotowawcze dotyczące ustawy mogłyby wskazywać, że nie taki był zamiar ustawodawcy?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy środek odwoławczy, o którym mowa w art. 34 ust. 5 dyrektywy 2016/801, w celu zapewnienia zgodności z art. 47 karty zobowiązuje państwa członkowskie do zagwarantowania, aby w pewnych okolicznościach sąd mógł nakazać organowi wydanie wizy?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (Dz.U. 2016, L 132, s. 21).

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 2 lipca 2019 r. w sprawie T-405/15, Fulmen/Rada, wniesione w dniu 12 września 2019 r. przez Fulmen

(Sprawa C-680/19 P)

(2019/C 372/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Fulmen (przedstawiciele: adwokaci A. Bahrami i N. Korogiannakis,)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Tytułem głównym:

- uchylenie w części zaskarżonego wyroku;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie;
- zasądzenie od Rady na rzecz Fulmen kwoty 6 456 507 EUR z tytułu szkody majątkowej oraz kwoty 100 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, wraz z odsetkami za zwłokę;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Tytułem pomocniczym:

- uchylenie w części zaskarżonego wyroku;
- przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania;